

b) în cadrul negocierii sau al derulării unor acorduri internaționale la care România sau Banca Națională a României este parte;

c) în cadrul acordurilor de cooperare cu alte autorități sau din inițiativa Băncii Naționale a României, în scopul asigurării îndeplinirii atribuțiilor specifice de supraveghere și control asupra respectării prevederilor legale.“

5. După alineatul (2) al articolului 55 se introduc alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 18 octombrie 2001.
Nr. 136.

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii bancare nr. 58/1998

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea bancară nr. 58/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 23 martie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Literele i) și k) ale articolului 3 vor avea următorul cuprins:

„i) *acționar semnificativ* — persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice sau juridice care acționează împreună și care dețin direct sau indirect o participație de cel puțin 5% din capitalul social al unei societăți sau din drepturile de vot ori o participație care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra gestiunii și politicii de afaceri a acesteia;

.....
k) *grup de persoane care acționează împreună* — două sau mai multe persoane fizice sau juridice care înfăptuiesc o politică comună față de societate;“

2. Literele j) și l) ale articolului 3 se abrogă.

3. După articolul 3 se introduc articolele 3¹ și 3² cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. — Se prezumă că un grup de persoane acționează împreună când acesta este format din:

a) soți, rude și afini până la gradul al doilea inclusiv;
b) persoanele prevăzute la lit. a) și societățile aflate sub controlul lor efectiv;

c) o societate, administratorii și persoanele fizice sau juridice care exercită controlul efectiv asupra acesteia;

d) societăți aflate sub controlul efectiv al aceleiași ori aceluiași persoane fizice sau juridice.

O societate se află sub control efectiv al unei persoane în situațiile în care persoana fizică sau juridică:

a) deține cel puțin 50% din drepturile de vot într-o societate;

b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor consiliului de administrație al unei societăți;

c) poate decide sau influența asupra gestiunii și politicii de afaceri a unei societăți.

Art. 3². — Banca Națională a României poate decide că un grup de persoane acționează împreună, având în vedere și alte circumstanțe decât cele prevăzute la art. 3¹.“

„(3) Persoanele abilitate să solicite și să primească informații de natura secretului profesional în domeniul bancar sunt obligate să păstreze confidențialitatea acestora și le pot utiliza numai în scopul pentru care le-au solicitat sau le-au fost furnizate potrivit legii ori acordurilor încheiate, orice abateri fiind pedepsită potrivit legii.

(4) Când informațiile provin dintr-un alt stat, acestea vor putea fi divulgate numai cu acordul expres al autorității care le-a furnizat și, după caz, exclusiv în scopul pentru care s-a dat acest acord.“

4. Litera b) a articolului 14 se abrogă.

5. Literele e), f) și g) ale articolului 14 vor avea următorul cuprins:

„e) din evaluarea documentației prezentate rezultă că banca nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condiții compatibile cu buna funcționare a sistemului bancar și cu regulile unei practici bancare prudente, care să asigure clienței o siguranță satisfăcătoare, sau că aceste obiective nu corespund condițiilor existente în cadrul segmentului de piață ce urmează să fie acoperit de serviciile oferite de bancă;

f) calitatea conducătorilor și administratorilor băncii sau, după caz, a cenzorilor acesteia nu corespunde obiectivelor propuse și necesității desfășurării activității băncii în conformitate cu cerințele legii și cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase;

g) calitatea acționarilor nu corespunde necesității asigurării unei gestiuni prudente și sănătoase a băncii și realizării unei supravegheri eficiente;“

6. După litera i) a articolului 14 se introduce litera j) cu următorul cuprins:

„j) Banca Națională a României consideră că supravegherea în țara de origine a unei bănci care a solicitat autorizarea unei sucursale este insuficientă.“

7. După litera f) a articolului 16 se introduc literele g)—k) cu următorul cuprins:

„g) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului băncii, dacă aceasta mai deține autorizație de funcționare la data pronunțării hotărârii;

h) acționariatul băncii nu mai prezintă încredere pentru asigurarea unei gestiuni prudente și sănătoase a băncii ori nu mai permite realizarea unei supravegheri eficiente;

i) Banca Națională a României apreciază că menținerea autorizației băncii periclitează interesele deponenților și ale altor creditori ai băncii ori că banca nu mai justifică prezența sa în piață întrucât activitatea desfășurată nu corespunde scopului pentru care banca s-a înființat ori această activitate nu poate fi desfășurată decât prin atragerea de resurse la rate ale dobânzii mult mai mari decât cele practicate pe piață;

j) conducerea băncii nu a fost asigurată de cel puțin două persoane pe o perioadă de cel mult 3 luni;

k) nu mai sunt îndeplinite orice alte condiții care au stat la baza emiterii autorizației.“

8. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Conducătorii și administratorii unei bănci trebuie să aibă o bună reputație, calificare și competență adecvate pentru realizarea obiectivelor propuse și pentru

crearea premiselor necesare în vederea desfășurării activității băncii în conformitate cu cerințele legii și cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, în scopul asigurării credibilității și viabilității sistemului bancar, inclusiv protejarea intereselor deponenților și ale altor creditori ai băncii.

Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin. 1 trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților.

Banca Națională a României are autoritatea de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile minime prevăzute în prezenta lege și reglementările date în aplicarea acesteia, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de activitatea, reputația, integritatea morală și de experiența fiecărei persoane și de a decide dacă aceste persoane corespund cerințelor prevăzute la alin. 1.“

9. După articolul 25 se introduc articolele 25¹ și 25² cu următorul cuprins:

„Art. 25¹. — Conducerea băncii trebuie să fie asigurată de cel puțin două persoane.

Conducătorii băncii trebuie să fie rezidenți în România, să exercite exclusiv funcția pentru care au fost numiți și cel puțin unul dintre aceștia să fie cetățean român. Ei trebuie să fie licențiați în unul dintre domeniile economic, juridic ori în alt domeniu care se circumscrie activității financiar-bancare și/sau să fi absolvit cursuri postuniversitare în unul dintre aceste domenii și să aibă experiență de cel puțin 7 ani în domeniul financiar-bancar.

Administratorii băncii trebuie să aibă experiență de cel puțin 3 ani în domeniul financiar-bancar.

Art. 25². — În scopul asigurării credibilității și viabilității sistemului bancar Banca Națională a României poate să stabilească prin reglementări și alte criterii specifice de evaluare a calității, activității și experienței persoanelor desemnate în calitate de conducător sau administrator al unei bănci, precum și alte reguli și norme etice și profesionale pentru personalul bancar.“

10. După litera c) a alineatului 2 al articolului 27 se introduce litera d) cu următorul cuprins:

„d) îi este interzis, printr-o dispoziție legală, o hotărâre judecătorească sau o decizie a unei alte autorități, să conducă o bancă, o organizație cooperatistă de credit, o instituție financiară sau o societate de asigurări.“

11. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — Băncile trebuie să respecte cerințele prudențiale, la nivel individual sau consolidat, după caz, prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României, care se referă, fără a fi limitative, la:

- a) solvabilitate;
- b) lichiditate;
- c) expunerea maximă față de un singur debitor și expunerea maximă agregată;
- d) expunerea față de persoanele aflate în relații speciale cu banca;
- e) riscul valutar;
- f) calitatea activelor, constituirea și utilizarea provizioanelor de risc;
- g) organizare și control intern.“

12. Titlul secțiunii a 4-a din capitolul IX va avea următorul cuprins:

**„SECȚIUNEA a 4-a
Acționari“**

13. Articolul 51 va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — Orice persoană fizică sau juridică ori grup de persoane care intenționează să devină acționar semnificativ al unei bănci trebuie să obțină în prealabil aprobarea Băncii Naționale a României, în conformitate cu reglementările emise de aceasta.“

14. După articolul 52 se introduc articolele 52¹, 52² și 52³ cu următorul cuprins:

„Art. 52¹. — Calitatea acționarilor și structura grupurilor din care fac parte trebuie să corespundă nevoii garantării unei gestiuni prudente și sănătoase a băncii și să permită realizarea unei supravegheri eficiente, în scopul asigurării credibilității și viabilității sistemului bancar, inclusiv protejarea intereselor deponenților și ale altor creditori ai unei bănci.

Banca Națională a României are autoritatea de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile minime stabilite de prezenta lege și reglementările date în aplicarea acesteia, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de activitatea, reputația și integritatea morală ale persoanelor menționate la art. 51 și 52, inclusiv proveniența fondurilor destinate obținerii participației, și de a decide dacă acestea corespund cerințelor prevăzute la alin. 1.

Art. 52². — În sensul celor prevăzute la art. 52¹ persoanele menționate la art. 51 și 52 trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele condiții:

a) să dispună de o situație financiară stabilă, care să justifice în mod satisfăcător proveniența fondurilor destinate obținerii participației la capitalul social al băncii și care să creeze premise pentru o eventuală susținere financiară a băncii;

b) să furnizeze suficiente informații care să asigure transparența necesară pentru identificarea structurii grupului din care fac parte;

c) persoanele juridice să funcționeze de minimum 3 ani, cu excepția celor rezultate din fuziunea sau divizarea unei persoane juridice aflate în funcțiune de minimum 3 ani;

d) să fie supravegheate în mod adecvat de către autoritatea competentă din țara de origine.

Art. 52³. — În scopul asigurării stabilității și viabilității sistemului bancar Banca Națională a României poate să stabilească prin reglementări și alte criterii specifice de evaluare a calității acționariatului unei bănci.“

15. Litera d) a alineatului 2 al articolului 69 va avea următorul cuprins:

„d) retragerea aprobării date conducătorilor și/sau administratorilor băncii;“

16. După litera c) a articolului 70 se introduce litera d) cu următorul cuprins:

„d) retragerea aprobării acordate acționarilor semnificativi și/sau suspendarea exercițiului dreptului de vot al celorlalți acționari, în cazurile în care persoanele respective nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unei bănci ori înfăptuiesc o politică individuală sau comună care periclitează asupra unei gestiuni prudente și sănătoase a băncii, în detrimentul interesului deponenților și al altor creditori.“

17. După alineatul 1 al articolului 70 se introduc două alineate cu următorul cuprins:

„În cazul retragerii aprobării acordate acționarilor semnificativi exercițiul dreptului de vot al acestora se suspendă.

Acționarii aflați în situația prevăzută la lit. d) nu mai pot achiziționa noi acțiuni ale băncii.“

18. Articolul 79 va avea următorul cuprins:

„Art. 79. — Măsurile de administrare specială a băncii se pot dispune în cazul în care Banca Națională a României constată una dintre următoarele situații:

a) măsurile de supraveghere specială nu au dat rezultate într-o perioadă de până la 120 de zile;

b) indicatorul de solvabilitate, calculat în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României în raport cu fondurile proprii, se situează la un nivel care nu depășește jumătate din nivelul minim prevăzut de aceste reglementări;

c) banca a încălcat în mod repetat prevederile legii și/sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Hotărârea Băncii Naționale a României privind instituirea administrării speciale va fi publicată integral sau în extras în Monitorul Oficial al României, Partea I, și în mai multe ziare de circulație națională.

Instituirea măsurilor de administrare specială se dispune de Banca Națională a României și în cazul sesizării de către aceasta a instanței competente pentru declanșarea procedurii falimentului unei bănci.“

19. După alineatul 3 al articolului 82 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:

„În cazul în care Banca Națională a României hotărăște retragerea autorizației băncii și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru începerea procedurii, administrarea băncii va fi asigurată în continuare de administratorul special.“

20. După articolul 83 se introduc articolele 83¹ și 83² cu următorul cuprins:

„Art. 83¹. — Până la adoptarea unei hotărâri de către Banca Națională a României potrivit art. 83 alin. 1 sau, după caz, până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească potrivit alin. 2 al aceluiași articol, executarea actelor Băncii Naționale a României nu se suspendă.

Art. 83². — Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României instanța judecătorească se va pronunța asupra legalității acestor acte.“

Art. II. — Cererile de autorizare nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care nu sunt conforme cu prevederile Legii nr. 58/1998, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, și cu reglementările emise în aplicarea acestei legi, pot fi retrase și prezentate din nou Băncii Naționale a României.

Dacă cererea de autorizare nu este retrasă, deficiențele existente în documentația prezentată trebuie să fie

înlăturate până la data expirării termenelor în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra acestora, potrivit prevederilor art. 13 alin. 1 și 3 din Legea nr. 58/1998. În caz contrar devin incidente prevederile art. 14 din lege.

Art. III. — Banca Națională a României va evalua calitatea conducătorilor, administratorilor și acționarilor băncilor autorizate și va lua măsurile corespunzătoare, astfel încât în termen de 7 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență să se asigure îndeplinirea cerințelor prevăzute de Legea nr. 58/1998, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, și a reglementărilor emise în aplicarea acestei legi. În cazul conducătorilor care au obținut aprobarea Băncii Naționale a României până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, rămân valabile condițiile de pregătire și experiență profesională în vigoare la data aprobării acestora.

Pentru motive justificate Banca Națională a României poate prelungi termenul prevăzut la alin. 1 o singură dată, cu cel mult 3 luni.

În cazul neîndeplinirii cerințelor prevăzute de lege, după expirarea termenelor menționate la alin. 1 și 2 Banca Națională a României va proceda, după caz, la aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 69 alin. 2 lit. d) și e) și/sau la luarea măsurilor prevăzute la art. 70 lit. c) și d) sau la art. 16 din Legea nr. 58/1998.

Art. IV. — Legea bancară nr. 58/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 23 martie 1998, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia în Parlament, dându-se articolelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 18 octombrie 2001.
Nr. 137.

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 22 aprilie 1998, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 19 noiembrie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul Legii nr. 83/1998 va avea următorul cuprins:

**„LEGEA Nr. 83/1998
privind procedura falimentului instituțiilor
de credit“**

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Procedura falimentului instituită prin prezenta lege se aplică următoarelor două categorii de instituții:

a) băncilor persoane juridice române și Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., inclusiv sucursalelor acestora având sediul în străinătate;

b) caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv cooperativelor de credit afiliate acestora, numite în continuare *instituții de credit*.“

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — O instituție de credit este considerată în stare de faliment dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) instituția de credit nu a onorat integral o creanță certă, lichidă și exigibilă, de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul băncilor, inclusiv al Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., și de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv al cooperativelor de credit afiliate acestora;

b) indicatorul de solvabilitate calculat în funcție de nivelul capitalului propriu al instituției de credit scade sub 2%. Indicatorul de solvabilitate se calculează în conformitate cu reglementările emise de Banca Națională a României.“

4. Litera c) a alineatului 3 al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„c) desemnarea, prin hotărâre, a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestuia, controlul asupra activității lui și, dacă este cazul, înlocuirea lui.“

5. Ultimul alineat al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. În condițiile legii, ele vor putea fi atacate cu recurs.“

6. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Prin hotărârea judecătorească privind începerea procedurii falimentului, judecătorul-sindic ridică administratorilor instituției de credit debitoare dreptul de a reprezenta instituția de credit, de a administra bunurile instituției respective, de a dispune de ele, va desemna lichidatorul, cu avizul Băncii Naționale a României, și va preciza atribuțiile acestuia; prin derogare de la prevederile art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 79/1999 privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare, lichidatorul este, de regulă, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, denumit în continuare *Fondul*.”

Adunarea generală a acționarilor băncii debitoare, respectiv adunarea generală a casei centrale a cooperativelor de credit debitoare, va putea desemna în cel mai scurt termen, cu majoritate simplă, un reprezentant care să îi reprezinte în cadrul procedurii și care va avea dreptul, în condițiile legii, să conteste măsurile luate de lichidator sau să exercite căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

În prima ședință a adunării creditorilor aceștia vor putea alege un alt lichidator, cu o majoritate de 51% din valoarea creanțelor valabile, înregistrate la tribunal până la data prevăzută în notificarea trimisă de judecătorul-sindic, sau vor putea decide menținerea lichidatorului desemnat de judecătorul-sindic.

În cazul în care sunt propuși mai mulți lichidatori, va fi considerat ales lichidatorul care va întruni voturile creditorilor titulari ai celei mai mari părți din valoarea creanțelor înregistrate la tribunal, în condițiile alin. 3. Pe data stabilirii atribuțiilor noului lichidator de către judecătorul-sindic vor înceta atribuțiile lichidatorului numit de acesta la data deschiderii procedurii. Lichidatorul nou-numit va prelua activitatea de la lichidatorul înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.

În cazul propunerii lichidatorului de către creditorii, acesta va trebui să primească avizul Băncii Naționale a României înainte de a fi desemnat de judecătorul-sindic.

Pe perioada lichidării se revocă drepturile tuturor structurilor de conducere și control — adunarea generală, administratorii, conducerea executivă, cenzori, auditori.

Prevederile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, referitoare la remunerarea lichidatorului, se aplică în mod corespunzător. Activitatea lichidatorului este remunerată cu 3% din sumele rezultate din operațiunile de lichidare.“

7. Alineatul 1 al articolului 9 se abrogă.

8. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind începerea procedurii falimentului va deschide la o bancă, care funcționează pe teritoriul României, două conturi, unul în lei și altul în valută, cu mențiunea cont tip «instituție de credit în faliment», cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile tip «instituție de credit în faliment» vor fi virate de către lichidator sumele existente în conturi la alte instituții financiar-bancare. Lichidatorul va comunica imediat Băncii Naționale a României banca comercială și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilitățile instituției de credit aflate în evidențele sale. În continuare operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura prin aceste conturi;

b) examinarea activității instituției de credit debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la starea de

faliment, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea acestui raport judecătorului-sindic, spre aprobare, și Băncii Naționale a României, spre informare, în termen de cel mult 30 de zile de la începerea procedurii falimentului; la cererea lichidatorului judecătorul-sindic va putea prelunge această perioadă, pentru motive temeinice, prin încheiere;

c) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, la începerea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 64/1995, republicată;

d) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;

e) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât cel mai scăzut nivel practicat pe piața bancară, precum și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;

f) contractarea de împrumuturi, garantând cu activele instituției de credit debitoare sau fără garanție, cu aprobarea judecătorului-sindic;

g) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de instituția de credit debitoare în dauna drepturilor creditorilor în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurilor;

h) introducerea de acțiuni pentru anularea constituțiilor sau a transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de instituția de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin:

— acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar derulate conform prevederilor legale;

— operațiuni comerciale în care prestația instituției de credit debitoare o depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului;

— acte încheiate în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

— acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare începerii procedurii falimentului, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al instituției de credit debitoare este mai mică decât valoarea actului de transfer;

— constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare începerii procedurii falimentului;

— acte încheiate, în anul anterior începerii procedurii falimentului, cu persoane aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare. Persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare sunt cele stabilite prin lege;

i) stabilirea datelor ședințelor adunării creditorilor, ori de câte ori consideră necesar, și prezidarea ședințelor;

j) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

k) examinarea creanțelor asupra băncii debitoare și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

l) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și consemnarea acestora în termen de 24 de ore în noile conturi ale instituției de credit

debitoare, cu mențiunea cont tip «instituție de credit în faliment», conturi deschise la o bancă comercială;

m) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare, deschise la instituții de credit corespondente, prin:

— notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;

— transferarea ulterioară, în cel mai scurt termen, a disponibilităților în contul în valută, cu mențiunea cont tip «instituție de credit în faliment», ce se dezvoltă pe analitice — pentru fiecare valută, deschis la banca comercială; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul tip «instituție de credit în faliment», deschis în lei;

— efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

n) urmărirea încasării creanțelor din averea instituției de credit debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta înainte de înregistrarea cererii introductive;

o) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare — ansamblul procedurilor, măsurilor și tehnicilor pentru realizarea activelor instituției de credit în faliment, cu respectarea principiului costului minim presupus, respectiv al valorificării optime a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total, activele instituției de credit debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia, incluzând totalitatea depozitelor garantate. Tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen cu opțiune. Pentru tranzacțiile prevăzute la acest alineat lichidatorul poate să perceapă o primă negociată în funcție de calitatea activelor cumpărate și a pasivelor asumate, plătită la momentul transferului proprietății, precum și o primă pentru exercitarea opțiunii, în funcție de termenul opțiunii, plătită la momentul negocierii.

În situația în care pasivele asumate sub forma depozitelor garantate depășesc activele cumpărate în contrapartidă, tranzacția poate fi efectuată prin achitarea diferenței de către Fond din resursele sale, în cazul în care acesta este lichidatorul.

După cumpărare, pentru activele grevate de operațiuni pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizitoare să primească de la lichidator, în contravaloare, alte active ori sume de bani și partea corespunzătoare din prima negociată în funcție de calitatea activelor cumpărate și a pasivelor asumate, dacă o astfel de primă a fost achitată;

2. vânzarea de bunuri, cum ar fi: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare, operațiuni de lichidare ce se realizează cu respectarea prevederilor secțiunii a 6-a «Falimentul» din Legea nr. 64/1995, republicată;

3. alte tehnici de realizare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

p) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor de lichidator, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic, spre aprobare, și Băncii Naționale a României, spre informare. Un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuire între creditorii;

q) întocmirea bilanțului final de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească bilanțul contabil anual și să îl depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru bănci;

r) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

s) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

t) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege.

9. Articolul 13 se abrogă.

10. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere împotriva unei instituții de credit debitoare care nu a onorat o astfel de creanță în condițiile prevăzute la art. 2 lit. a).

Creditorul nu va putea introduce cererea fără să facă dovada că în prealabil, ca urmare a introducerii unei acțiuni de executare silită asupra contului instituției de credit debitoare, Banca Națională a României, în calitate de terț poprit, a comunicat că instituția de credit respectivă nu deține disponibilitățile necesare pentru onorarea plăților respective.”

11. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Banca Națională a României, în calitate de autoritate de supraveghere bancară, va putea introduce cerere pentru începerea procedurii falimentului împotriva instituției de credit aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 2.”

12. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — În urma înregistrării cererii, introdusă conform art. 14, 16 și 17, judecătorul-sindic va notifica imediat despre aceasta părților menționate la aceste articole, inclusiv Băncii Naționale a României.

De la data primirii notificării Banca Națională a României va numi un administrator special până la data hotărârii judecătorești definitive și executorii privind începerea procedurii falimentului, care va avea atribuțiile stipulate la art. 81 din Legea bancară nr. 58/1998.

Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege vor fi suportate din averea instituției de credit debitoare.

În lipsa disponibilităților în conturile prevăzute la art. 10 lit. a) se vor utiliza disponibilități din fondul de lichidare prevăzut de Legea nr. 64/1995, republicată.”

13. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — La primul termen de judecată judecătorul-sindic va analiza cererea și, în cazul în care instituția de credit debitoare nu contestă starea de faliment, va da hotărârea privind începerea procedurii falimentului acesteia.

Contestația împotriva cererii de declanșare a procedurii falimentului se poate face în termen de 5 zile de la data comunicării acestei cereri.

Judecătorul-sindic se va pronunța asupra contestației în termen de 5 zile, termen care poate fi prelungit o singură dată cu încă 5 zile.

În urma pronunțării hotărârii de începere a procedurii falimentului, ca urmare a cererii introduse conform art. 14, 16 și 17 și a desemnării lichidatorului, cu avizul Băncii Naționale a României, judecătorul-sindic va comunica această părților prevăzute la articolele menționate, inclusiv lichidatorului și Fondului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale legale, precum și oficiului registrului comerțului la care instituția de credit debitoare este înmatriculată, pentru efectuarea mențiunii «bancă în faliment», respectiv «casă centrală a cooperativelor de credit în faliment». Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulație națională. În situația în care instituția de credit în faliment are deschise sucursale în alte țări, Banca Națională a României va comunica de îndată despre începerea procedurii falimentului autorității de supraveghere bancară din țara gazdă a sucursalei respective.

De la data începerii procedurii falimentului toate actele instituției de credit debitoare vor purta mențiunea «bancă în faliment», respectiv «casă centrală a cooperativelor de credit în faliment».

Pentru scopuri statistice instituțiile de credit în faliment vor fi considerate ca aparținând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite și transmise de către lichidator Băncii Naționale a României, periodicitatea și modalitatea de transmitere a acestora vor fi stabilite prin norme emise de Banca Națională a României.”

14. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Judecătorul-sindic va comunica în aceeași zi Băncii Naționale a României hotărârea sa privind începerea procedurii falimentului instituției de credit debitoare. La data comunicării hotărârii privind începerea procedurii falimentului Banca Națională a României va închide imediat, după decontarea finală din ziua respectivă, conturile instituției de credit debitoare, deschise în evidențele sale, și va transfera disponibilitățile în conturile tip «instituție de credit în faliment», deschise la o bancă comercială conform art. 10.

În ziua comunicării hotărârii operațiunile de plăți și încasări care au fost acceptate de către sistemul de plăți — autorizat de Banca Națională a României — înainte de momentul comunicării hotărârii de începere a procedurii falimentului unei instituții de credit vor fi decontate final și irevocabil în conformitate cu procedurile uzuale.

Garanțiile constituite de instituția de credit debitoare vor fi utilizate în cadrul sistemului de plăți pentru care acestea au fost constituite, în scopul decontării pozițiilor nete aferente tuturor obligațiilor de plată ale instituției de credit, acceptate de sistem înainte de primirea comunicării de începere a procedurii falimentului.

Garanțiile rămase neutilizate după decontarea finală a obligațiilor de plată menționate la alineatul precedent vor fi utilizate în interesul procedurii falimentului.

Momentul acceptării unei instrucțiuni de plată de către sistemul de plăți va fi stabilit potrivit regulilor sistemului, conform legii și reglementărilor în vigoare ale Băncii Naționale a României.

După decontarea finală și irevocabilă a transferurilor de fonduri acceptate de sistemul de plăți înainte de comunicarea hotărârii de începere a procedurii falimentului, Banca Națională a României va transfera sumele aflate în aceste conturi în conturile tip «instituție de credit în faliment», deschise la banca comercială stabilită de lichidator.

Din momentul deschiderii conturilor Banca Națională a României și operatorul sistemului de plăți vor accepta pentru instituția de credit în faliment doar operațiunile de plăți inițiate de lichidator.

În continuare operațiunile financiare ale instituției de credit în faliment vor fi decontate final și irevocabil prin conturile menționate în prezenta lege.”

15. Articolul 20³ va avea următorul cuprins:

„Art. 20³. — După ce s-a dispus începerea procedurii falimentului este interzis administratorilor instituției de credit debitoare, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acțiunile, respectiv părțile sociale deținute la instituția de credit debitoare care face obiectul acestei proceduri.

Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, respectiv a părților sociale, potrivit alin. 1, în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.”

16. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Prevederile cap. III secțiunea a 6-a «Falimentul» din Legea nr. 64/1995, republicată, se vor aplica corespunzător și procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art. 79, respectiv art. 100 alin. (2), în ceea ce privește începerea lichidării după afișarea tabelului de creanțe, și art. 108, în ceea ce privește ordinea de plată a creanțelor creditorilor asupra instituției de credit în faliment.”

17. Articolul 21¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 21¹. — Creanțele creditorilor asupra instituției de credit în faliment vor fi plătite în lei în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea instituției

de credit în faliment, precum și plata remunerației lichidatorului;

2. creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate instituției de credit în faliment în cursul procedurii falimentului, la cererea lichidatorului și cu aprobarea judecătorului-sindic;

3. creanțele izvorâte din contracte de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare începerii procedurii falimentului;

4. creanțele statului provenite din impozite, taxe, amenzi și din alte sume ce reprezintă venituri publice, potrivit Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, creanțele Fondului, ca subrogat în drepturile deponenților și ca urmare a plăților pentru depozitele garantate, precum și creanțele Băncii Naționale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituției de credit în faliment;

5. creanțele garantate cu garanții reale asupra bunurilor;

6. creanțele deponenților garantați, în situația în care acestea nu au fost valorificate în sensul plății de către Fond în termenul legal de prescripție a plăților de compensații;

7. creanțele decurgând din operațiuni de trezorerie, din operațiuni interbancare, din operațiuni cu clientela, din operațiuni cu titluri, din alte operațiuni bancare, precum și din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;

8. alte creanțe chirografare, inclusiv creanțele deponenților negaranțați și părțile negarantate ale creanțelor deponenților garantați;

9. creanțele acționarilor băncii în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment.”

18. Titlul capitolului IV va avea următorul cuprins:

„**Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor, a organelor de control, a organelor de audit — intern și extern — ale instituției de credit în faliment**”

19. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Tribunalul poate dispune ca o parte din pasivul instituției de credit în faliment să fie suportată de către membrii organelor de conducere, personalul cu atribuții de control intern și audit intern, cenzorii și auditorii independenți care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori începerii procedurii falimentului, dacă au contribuit la falimentul acesteia prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele instituției în folosul propriu;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea instituției de credit;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit instituția de credit la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul instituției de credit ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare, pentru a procura instituției de credit fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori;

h) au certificat bilanțuri contabile, alte situații contabile ori raportări întocmite cu nerespectarea prevederilor legale, nu au semnalat neregulile referitoare la organizarea și funcționarea instituției de credit sau au emis opinii asupra situațiilor financiare ale acesteia, cu încălcarea prevederilor legale;

i) în cadrul acțiunilor de verificare nu au identificat și nu au sesizat faptele care au condus la fraude și gestiune defectuoasă a patrimoniului.

Aplicarea dispozițiilor alin. 1 nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiune.“

20. **Articolul 26 va avea următorul cuprins:**

„Art. 26. — Procedura falimentului va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituției de credit în faliment au fost distribuite și fondurile nereclamate au fost depuse la Banca Națională a României.

În urma cererii lichidatorului judecătorul-sindic va da o hotărâre de închidere a procedurii falimentului. Hotărârea va fi comunicată, în scris sau prin presă în cel puțin două ziare de circulație națională, tuturor creditorilor instituției de credit debitoare, oficiului registrului comerțului, Băncii Naționale a României și lichidatorului care va închide conturile tip «instituție de credit în faliment». Eventualele sume rămase vor fi virate la bugetul de stat.“

21. **Articolul 27 va avea următorul cuprins:**

„Art. 27. — Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată.“

Art. II. — Sintagma „banca debitoare“ din textul articolelor 3, 4, 8, 12, 14, 15, 20¹, 20², 20³, 20⁴ și 23 din Legea

nr. 83/1998, cu modificările ulterioare, va fi înlocuită cu sintagma „instituția de credit debitoare“.

Art. III. — Articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 19 noiembrie 1999, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. II.** — Procedurile de reorganizare judiciară declanșate în baza prevederilor Legii nr. 64/1995, cu modificările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile acestei legi.

Procedurile falimentului declanșate în baza prevederilor Legii nr. 83/1998, cu modificările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile acestei legi.“

Art. IV. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 22 aprilie 1998, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată după aprobarea prezentei ordonanțe de urgență prin lege de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 18 octombrie 2001.
Nr. 138.

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.166/2000 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 5 din Legea salarizării nr. 14/1991, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.166/2000 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 29 noiembrie 2000, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Pentru perioada 1 martie 2002 — 1 martie 2003 salariul de bază minim brut pe țară se stabilește la 1.750.000 lei lunar pentru un program complet de lucru de 170 ore în medie pe lună, reprezentând 10.294,15 lei/oră.

(2) Nivelul salariului de bază minim brut pe țară prevăzut la alin. (1) se aplică începând cu data de 1 martie 2002.“

2. **Alineatul (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — (1) Nivelul salariului de bază minim brut pe țară stabilit potrivit art. 1 nu modifică cuantumul salariilor de bază și nici valoarea sporurilor, primelor și a altor drepturi salariale existente la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, stabilite prin contractul colectiv de muncă, contractul individual de muncă sau prin alte acte normative, în funcție de nivelul salariului de bază minim brut pe țară.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 18 octombrie 2001.
Nr. 1.037.

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro